

FORENINGENS 50-ÅRS DAG, VALDEMARS DAGEN DEN 15. JUNI 1967.

Efter det tidligere Dansk Vestindiens overdragelse til U.S.A. var der en gruppe danske mænd og kvinder, som efter hjemkomsten til Danmark i foråret 1917 besluttede at samles om minderne om vor tabte landsdel samt vedligeholde forbindelsen med de landsmænd, som ikke ville forlade deres hjemstavn. Den 15. juni 1917 dannedes klubben "Dansk Vestindien" under formandsskab af artilleriløjtnant August Neumann. Senere ændredes klubben til en forening for alle, som havde tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien eller som interesserede sig for øerne og disses kultur.

I 1965-66 blev foreningen reorganiseret, og formålsparagraffen udvidet, som det fremgår af de i dag gældende love.

Bestyrelsen har vedtaget, at foreningens 50-års jubilæum skal fejres, men at det vil være mest praktisk at udskyde festligholdelsen af jubilæet til efteråret.

Københavns jubilæumsdag falder på samme dato, nemlig den 15. juni, hvilket ud fra et PR-synspunkt er uheldigt for foreningen, idet bogen "Sukker og Rom" skal udgives i forbindelse med 50-års festen og gerne skulle vække opmærksomhed i Pressen. Iøvrigt har der ikke været tid til at planlægge festen, for-

di en del aktuelle forhold i forbindelse med besøget i Vestindien skal afvikles.

Udstillingen "The Danish West Indies in Old Pictures" led jo skade under transporten, således at en nødtørfvig retablering måtte foretages inden åbningen i St. Thomas.

1/3 af udstillingsmaterialet skal genfremstilles og sendes til "Museet Whim Greathouse" på St. Croix, hvor man allerede er i gang med projekteringen af en bygning, som skal huse udstillingen fremover.

Inden 50-års festen håber vi at kunne lade fremstille en lille bog om foreningen.

Af indholdet kan nævnes en kort oversigt over de 50 år, en beretning om rejsen, lidt om fremtidsplanerne, medlemsliste og love.

Ligeledes ville vi gerne nå at udarbejde en fyldig rapport til medlemmerne om begivenhederne i Vestindien under den amerikansk-danske venskabsfestival 1967 set fra et forenings-synspunkt, samt i denne forbindelse forsøge at vurdere, hvor meget indsatsen har betydet for det fremtidige forhold mellem øerne og Danmark.

E.K.

UDSTILLINGEN "DANSK VESTINDIEN I GAMLE BILLEDER"

blev åbnet i Københavns rådhus, fredag den 31.marts 1967 af Kulturminister Bodil Koch.

Indledningstalen blev holdt af overborgmester Urban Hansen, hvorefter foreningens næstformand, civilingeniør Vilhelm Olsen bød velkommen på foreningens vegne samt redegjorde for udstillingens baggrund.

Rigsbibliotekar Palle Birkelund gav derefter en introduktion til udstillingen.

Indbudt til åbningen var - foruden foreningens medlemmer - repræsentanter for den amerikanske ambassade, udenrigsministeriet, kulturministeriet, Københavns Kommunalbestyrelse, borgmestrene for Frederiksberg, Gladsaxe, Lyngby, Gentofte og

Søllerød samt alle, som på en eller anden måde har bidraget til udstillingens gennemførelse.

Souvenir-kataloget, der gengiver samtlige billeder og tekster - en smuk lille bog på 104 sider - var tilsendt de indbudte på forhånd, men solgtes iøvrigt på stedet.

Udstillingen, der fik en fin presseomtale, blev vel besøgt og må betegnes som en succes.

Senere har udstillingen været præsenteret i Århus rådhus, Odense rådhus samt ved Middelfart. For tiden vises den i et kulturcenter ved Maribo.

Udstillingen "Dansk Vestindien i gamle billeder" i Rådhushallen.

Rigsbibliotekar Palle Birkelunds introduktion til udstillingen:

"I Nødens Stund er den fjerne Coloni dog nær det kjære Moderland". Således stod der i den skrivelse, som Københavns borgere for hundrede år siden modtog som tak for den pengegave man havde sendt til St. Croix til ofrene for en brandkatastrofe i 1866, en af de mange katastrofer som i årenes løb har ramt de vestindiske øer.

Der er naturligvis ingen grund til at betvivle takkens ægthed, men man kan alligevel nok mellem ordene læse en vis malice: til hverdag var afstanden mellem de københavnske borgere og deres landsmænd i det fjerne Vestindien måske lidt for stor. Og antagelsen bekræftes af de ytringer, der ledsagede takkebrevet, hvori det hed:

"Vi ere her kun altfor tilbøielige til at troe os glemte af hele Verden, med Undtagelse af de enkelte Handelshuse i Europa og da især i Kjøbenhavn, som vi staae i Forbindelse med. Men der er med Comiteens Sending ligesom kommet et Pust af dansk Luft, som har gjort usigelig godt, og som vi høilig trængte til, mer, end maaskee Nogen hjemme aner Det."

Nu kan man naturligvis ikke generalisere ud fra et eksempel som det her nævnte, men sikkert er det nok, at der var, og vel også måtte være, en vis fjernhed mellem en koloni bestående af tre små tropeøer og et moderland på helt andre bred-

degrader, et land med en ganske anden samfundsstruktur og med egne problemer, som kunne være besværlige nok.

Men når det er sagt, må det naturligvis med det samme siges, at to et halvt århundredes historisk fællesskab også skabte et net af tråde, der bandt koloni og moderland sammen. For hjemmedanskere kom de solbeskinnede øer til at stå i et farverigt og romantisk skær; talrige familier havde eller havde haft familiemedlemmer, der i kortere og længere tid havde været i Vestindien eller ligefrem slået sig ned der for stedse og derved skabt et eksotisk islæt i den danske dagligdags forstillingsverden.

De mange vestindienfarere, strømmen af sukker der gik til de københavnske raffinaderier og derfra spredtes over hele Nord-europa, de store købmandsgårde, der handlede på Vestindien, den vestindiske rom - der dog aldrig formåede at udkonkurrere den danske brændevin - alt sammen bragte et fremmed pust ind i den danske hverdag og bidrog til at udvide horisonten.

Der kunne nævnes meget til belysning af, hvilken betydning kulturelt og økonomisk Vestindien fik for det danske samfund, og lige så meget kunne naturligvis fremdrages om den store betydning Danmark har haft for tropekolonierne i vest.

Hvordan øernes ikke-europæiske befolkning - om indfødte kan man jo af gode grunde ikke tale - betragtede det fjerne moderland er det nok svært at trænge til bunds i. I slavehandelens og slaveriets epoke kan følelserne forståeligt nok ikke have været de hjerteligste, men senere bidrog den danske kolonipolitik til at forbedre relationerne. Imponerende må det under alle omstændigheder have været at se, hvordan det lille land i det fjerne Europa gennem årene lod bygge havne, rejste monumentale bygninger, civile og militære, kirker, skoler, sygehuse o.m.a., som den dag i dag præger øerne.

Når vi i år, da der er forløbet et halvt århundrede siden danske-tidens afslutning på de vestindiske øer, ønsker at markere begivenheden, er det ret og rimeligt at gøre det ved at arrangere en udstilling som den vi åbner i dag.

I en udstilling at give et fuldgyldigt indtryk af det historiske fællesskab mellem Danmark og de vestindiske øer gennem 300 år er næsten umuligt, det ville under alle omstændigheder blive en tung og ufordøjelig - og ufornejelig - udstilling. Lige så omstændeligt ville det være at forsøge i udstillingsform at fremstille, hvordan hjemmedanskerne gennem tiderne anskuede øerne og deres befolkning, og hvordan man på øerne så på Danmark og de danskes indsats og indflydelse. De mange, der har stået faddere til udstillingen, valgte derfor at udtrykke sig i billeder, og heldigvis er vore museer og biblioteker i besiddelse af store billedsamlinger, der udgør et uvurderligt dokumentarisk kildemateriale.

Ved at komponere en broget, og forhåbentlig fængslende, billedcavalcade har man bestræbt sig på at give tilskuerne et indtryk af såvel det historiske fællesskab som vekselvirkningen mellem dansk og vestindisk. Ved at fravige en kronologisk opbygning af udstillingen har man bedre kunnet give en række glimt ikke alene af hverdagslivet på øerne, men også af historie, topografi og samfundsforhold, og kunnet give indtryk både af det eksotiske og det hjemlige - det danske - af det kuriøse og det fornøjelige, af det alvorlige og af og til også af det dystre. Mon ikke billederne fortæller mere og bedre end mangan beskrivelse i ord, og kommer man ikke gennem billederne ganske tæt ind på livet af både natur og mennesker, og den danske kulturarv, som den dag i dag præger de vestindiske øer? Helt nær kan man næppe komme ved hjælp af en udstilling, og det eksisterende billedmateriale giver ikke mulighed for at afspejle de sociale spændinger, problemer af racemæssig eller økonomisk karakter, eller andre væsentlige ting, som naturligvis har spillet en meget stor rolle for et samfund af den struktur, som fandtes på de vestindiske øer. Men selv om udstillingen i nogen grad er præget af solskin - også i overført betydning - så er der vist ikke tvivl om, at de allerfleste efter at have set udstillingen, og fordybet sig i den, vil vide mere om Danmarks sidste tropekoloni end de vidste før.

Hvorom alting er, der er nedlagt et stort arbejde i den udstilling, som nu skal vises herhjemme og i Vestindien, og arrangørerne håber naturligvis, at også andre vil mene, at det skøn, der har været udøvet, da man af et meget stort materiale skulle udvalge ca. 200 numre, er rigtigt.

Udstillingen, eller rettere sagt udstillingerne, ville ikke have kunnet realiseres, hvis ikke Foreningen Dansk Vestindien havde modtaget en omfattende støtte fra mange sider og af mange slags; listen over de mange institutioner, firmaer og enkeltpersoner, der på den ene eller den anden måde har ydet sin medvirken, og som alle fortjener tak, er så talrig, at det vil være umuligt at nævne navne.

Men en udstilling skal jo beses og ikke beskrives, så lad mig slutte med at udtale håbet om, at alle der ser udstillingen "Dansk Vestindien i gamle billeder" vil glæde sig over, at de har fået belyst et såre fængslende og interessant kapitel i Danmarkshistorien, og arrangørerne har nået deres mål, hvis udstillingen kan bidrage til i dag og i fremtiden at bringe den "fjerne Coloni nærmere det kjære Moderland".

BESØGET I VESTINDIEN

var en enestående oplevelse for alle rejsedeltagerne.

Vi mødte en vidunderlig gæstfrihed og blev modtaget med en hjertelighed, som ikke kan beskrives.

Allerede i lufthavnene, som var smykket med danske og amerikanske flag og farver, fik vi en velkomst, som aldrig vil glemmes. Vi blev modtaget som gamle venner og straks budt på rom-drinks og smørrebrød, som fjernede den værste rejsetræthed, inden værterne drog af med gæsterne.

De 12 dage på øerne var en hvirvel af begivenheder - fester, receptioner, picnic- og badeture, cocktail-parties, udstillinger, museumsbesøg, foreningssammenkomster, sightseeing, ceremonier og parader. Alt var præcist tilrettelagt, intet svigtede. Omhyggelige programmer, udarbejdet af vore søsterforeninger: "St.Croix Friends of Denmark Society" og "St.Thomas Friends of Denmark Society", blev uddelt til gæsterne.

Der var velkomstgaver til alle - grammofonplader med Calypso-musik, parfume til damerne, barbersprit til herrerne, flasker med rom, Cherry-Heering (fra Peter Heering) og meget andet. Også Carlsberg og Tuborg havde på stedet bidraget til at gøre besøget så festligt som muligt for værter og gæster. I byerne var der rejst æresporte med "VELKOMMEN" på dansk og engelsk. Danske, amerikanske og V.I.-flag vajede overalt. Alle begivenheder refereredes daglig i den lokale presse. I radio og TV var der ustandselig udsendelser om Danmark. Vi mærkede en interesse for Danmark, en dansk-venlighed og et kulturfællesskab, som lover godt for fremtiden. Under opholdet blev der stiftet mange nye venskaber, som vil blive udbygget gennem gensidige besøg fremover. Til vore søsterforeninger, guvernøren og den lokale regering og alle andre Virgin Islanders retter vi en hjertelig tak for en dejlig tid og for det venskab for Danmark, der blev givet udtryk for under den amerikansk-danske venskabs festival.

FORENINGENS INDSATS I VESTINDIEN

skal herved meget kort refereres, idet henvises til den mere udførlige rapport, som senere vil blive udarbejdet. Udstillingen "The Danish West Indies in Old Pictures" åbnedes i Charlotte Amalie på St. Thomas den 27. marts 1967 af generalkonsul Harhoff. Efter guvernør Paiewonskys henstilling var åbningen annonceret som offentlig, og højtideligheden blev udsendt direkte i radioen. Guvernørens frue, Mrs Paiewonsky, deltog i åbningen. Indledningstalen blev holdt af formanden for foreningen Dansk Vestindien, arkitekt Einar Kirk. Arkitekt Frode Jørgensen, lederen af udstillingsudvalget, kommenterede udstillingen, der derefter overdroges til museet "Whim Greathouse" på St. Croix. Museets leder, Mr. Walter Lewison, rettede en hjertelig tak til foreningen samt meddelte, at museet agter at lade opføre en særlig bygning, hvor udstillingen skal vises permanent fremover.

Mrs. Paiewonsky udtrykte sin glæde over udstillingen og det danske besøg.

Udstillingens katalog, der blev sendt som gave til medlemmerne i vore søsterforeninger samt gennem disse foreninger også til særlige personer på øerne, blev solgt på udstillingen, på Whim samt i souvenirbutikker til turister. På udstillingen, der blev godt besøgt, solgtes ca. 100 kataloger om dagen. Udstillingen "Denmark Today", der var tilrettelagt af "Turistforeningen for Danmark" og "Foreningen Dansk Vestindien" i fællesskab, åbnedes i Christiansted den 28. marts 1967. Åbningstalen, som blev holdt af den danske ambassadør Torben Rønne, blev modtaget med stort bifald af de tilstedeværende medlemmer af foreningen D.V. og de lokale foreninger samt andre indbudte.

Arkitekt Kirk talte på foreningens vegne, hvorefter museumsinspektør Steffen Linvald berettede om baggrunden for udstillingen.

Direktør Axel Dessau talte på turistforeningens vegne og kommenterede billedmaterialet, hvorpå han på de 2 foreningers vegne overdrog udstillingen til "St. Thomas Friends of Denmark Society", hvis formand, Miss Alma Jensen, i en hjertelig tale takkede og modtog udstillingen.

Gaveoverrækkelser. I forbindelse med åbningshøjtideligheden præsenteredes danske gaver til museet "Whim Greathouse" (St. Croix Landmarks Society).

På Københavns Kommunes vegne overrakte arkitekt Kirk "Den Danske Vitruvius" (2 bind) samt oplæste staden Københavns kalligraferede hilsen, der var underskrevet af overborgmester Urban Hansen og borgmester Ove Weikop.

Museets leder, Mr. Walter Lewisohn, udtrykte museets taknemlighed for gaven, der stammede fra den by, som øerne i den danske tid havde haft størst kontakt med.

Herefter overræktes foreningens gaver: 1 indrammet kobberstik fra ca. 1750 af byen København set fra Valby bakke, 1 dannebrogssflag (splitflag) med et indsyet stykke af det splitflag, som sænkedes på St. Thomas i 1917, 1 korrekt gendarmuniform,

idet bemærkes, at bælte og bajonet var gaver fra Tøjhusmu-
seet.

Fra enkelte medlemmer blev der også givet gaver:

Grosserer Robert Bechsgaard overrakte en samling gamle dansk-
vestindiske frimærker i ramme. Stud. hort. Jens Willumsen
havde medbragt et indrammet billede af Anna Heegaard. Aktuar,
frk. Eva Ganneskov skænkede et gammelt frimurerglas (Arendrup)
samt gamle billeder fra Vestindien.

Alle gaver blev særdeles vel modtaget, og stemningen forhøje-
des ved, at foreningens kasserer, August Knoblauch iførte sig
gendarmuniformen og afgav militær hilsen.

På St. Thomas fandt en lignende gaveoverrækkelse sted ved en
festlighed, som afholdtes af "St. Thomas Friends of Denmark
Society" og "Foreningen Dansk Vestindien" i fællesskab.

På Københavns Kommunes vegne overrakte arkitekt Frode Jørgen-
sen til St. Thomas Museum "Den Danske Vitruvius" i 2 bind.
Orlogskaptajn Søren Laub præsenterede foreningens gaver til
museet: 4 kobberstik (i ramme) af Københavnske bygninger,
1 gendarmuniform (bælte og bajonet var gaver fra Tøjhusmuseet)
samt et dannebrogflag lige til det flag, som overræktes "Whim".

Til vore søsterforeninger "St. Croix Friends of Denmark Society"
og "St. Thomas friends of Denmark Society" havde vi ladet frem-
stille særlige venskabsgaver, nemlig til hver forening en di-
rigentklokke og en formandshammer udført i Sterling Sølv og
palisander nedlagt i palisander-skrin med sølvbeslag.

Gaverne overræktes ved særlige foreningsfester og blev modta-
get af formændene, Mr. Byron Case (St. Croix) og Miss Alma
Jensen (St. Thomas).

Til regeringen for U.S. Virgin Islands havde foreningen ladet
udføre 2 gadenavneskilte i bronze med forgyldte bogstaver
(Kongens Gade og Dronningens Gade) i håb om, at de må tjene
som forbilleder ved fremtidige udskiftninger af gadenavne-
skilte i de 3 byer - Charlotte Amalie, Christiansted og
Frederiksted. Skiltene er støbt af broncestøberne brødrene
Grage, alfabet Fr. V.

Skiltene overræktes guvernøren, The honorable Ralph M.

Paiewonsky, ved en særlig højtidelighed i Charlotte Amalie den 31.marts 1967 af direktionssekretær Valdemar Schmidt (ØK) og arkitekt Einar Kirk.

MUSEET WHIM GREATHOUSE er et plantagemuseum, som drives af "St. Croix Landmarks Society".

Under en reception på museet præsenteredes de 2 gendarmuniformer, som er fremstillet efter tøjhusmuseets anvisning. Hr. August Knoblauch og hr. A.E.Hansen, der er medlemmer af bestyrelsen, og som for 50 år siden som danske gendarmere deltog i ceremonierne i forbindelse med øernes overdragelse til U.S.A., ikklædte sig uniformerne og viste således, hvor præsentabelt det danske gendarmerikorps havde været.

HILSEN FRA WASHINGTON

Washington, D.C., den 10/4 1967

Kære hr. Kirk,

Må jeg med disse linier takke Dem og Deres bestyrelse for det betydningsfulde bidrag, som Dansk vestindisk Forening på så mange måder ydede i forbindelse med 50-års festlighederne på De vestindiske Øer.

Jeg er sikker på, at de to udstillinger, som foreningen og Turistforeningen for Danmark har skænket Øerne, vil få betydning i det kulturelle og historiske samkvem mellem befolkningen i Danmark og på De vestindiske Øer. Det var en god tanke at lade disse udstillinger forblive på Øerne.

Også på andre måder betød Deres Forenings deltagelse i festlighederne, at Danmark på en smuk og værdig måde var repræsenteret i de forskellige arrangementer, og det vil jeg gerne sige Dem en hjertelig tak for.

Deres hengivne

(sign.) Torben Rønne
Kgl. dansk ambassadør.

FORENINGENS STIFTER, AUGUST NEUMANN IN MEMORIAM

Ved kontorchef O.G.Jordan.

August Neumanns farfar, hvis far og farfar ligesom han selv har været fyrværkere i Det kongelige Artillerikorps, lod omkring midten af forrige århundrede sine tre sønner, hvoraf en af dem blev August Neumanns far, umiddelbart efter konfirmationsalderen gennemgå uddannelse på en af Frederik den VI. i 1816 oprettet militær kostskole, for at de kunne werde dygtige artilleriunderofficerer, hvad de da også blev.

August Neumanns far, der forøvrigt for sine fortjenester under treårskrigen 1848 - 1850 i en alder af 24 år tildeltes Dannebrogsmændenes æreskors, bestemte, at traditionen skulle følges op, og at sønnen skulle frekventere den samme skole, der dengang havde til huse på Frederiksberg slot, og han afgik derfra i 1889 og kom ligeledes til at tjene i artilleriet på de under politikeren Estrups ægide oprettede fastningsanlæg, der kom til at ligge i en ring omkring det daværende København til brug for hovedstadens forsvar, og hvorefter reminiscenser endnu ses i dag. Omkring halvdelen af tiden faldt dog hans militære gerning på de dansk-vestindiske øer, hvor han desforuden varetog arbejde forbundet med så vidt forskellige stillinger som telegrafbestyrer, landmåler og skolepædagog. Han afsluttede sin militære karriere herhjemme i 1916 som løjtnant.

August Neumann har jo æren af at være medstifter af foreningen, som han var formand for i en årrække. Af hans ydre udseende kunne måske en og anden få det indtryk, at han var martialsk anlagt - i yngre dage bar han et flot svunget overskæg á la kejser Vilhelm, gik senere over til et fuldskæg -, men intet kunne være mere fejlagtigt, tværtimod var han i besiddelse af stor, social forståelse overfor sine medmennesker, hvilket kom til udtryk, idet han i en årrække var kassefører i den kendte institution "Børnenes kontor", ligesom de blinde i ham havde en yderst forstående og altid hjælpsom ven. Sidst, men ikke mindst er det en kendsgerning, at han var en

forgudet foresat af sine gendarmere på de danske jomfruer. For sine fortjenester blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Denne mindekrans - i tilslutning til tidligere bundne - skyldes den omstændighed, at jeg har tilhørt hans militærkolegers kreds, da jeg selv - efter at have gennemgået den samme skole som Neumann fra 1907 til 1910 - gjorde tjeneste som sergent ved samme våbenart under den første verdenskrig, hvor han, der i omtale bar kælenavnet Vestindianeren, af såvel foresatte, kolleger som de unge værnepligtige var særdeles agtet og respekteret, en pryde for sin stand, alt til formidling for opnåelsen af et godt forhold mellem landets værn og den civile befolkning.

BESØG FRA VESTINDIEN

10. maj havde foreningen besøg af 58 realskole-elever med lærere fra St. Thomas, den 24. maj af 50 fra St. Croix.

Lederen af mødeudvalget, arkitekt Holger Philipsen og fru Philipsen påtog sig opgaven, som blev glimrende løst. Det philipsenske hjem og have blev stillet til rådighed for 2 garden parties, hvori deltog ca. 20 af foreningens medlemmer, således at de unge virkelig fik kontakt med foreningen. Stakke af sandwiches blev smurt af fru Philipsen og nogle af foreningens damer. Der serveredes vestindisk punch, sodavand, øl m.v. Tuborg og Carlsberg leverede drikkevarerne. Humøret var højt blandt de unge, som spillede og bl.a. sang "Der er et yndigt land" på engelsk, "Kong Christian" på dansk og engelsk samt den amerikanske nationalsang.

Ved afskeden uddeltes gaver til hver enkelt gæst. Plumrose gav sin jubilæumsbrochure samt et lille dannebrogssflag, Turistforeningen en fornem bog om danske museer, Peter Heering bogen om firmaet med Sadolins tegninger samt en lille flaske Cherry Heering til hver, fra Spritfabrikkerne var der små flasker snaps til uddeling. Desuden uddeltes bogen om det danske folketing. Hjertelig tak for gaverne og til hr. og fru Philipsen.

GENVISIT I DANMARK.

Under besøget i Vestindien blev der truffet en foreløbig aftale om et 2 ugers besøg fra V.I. i 1968.

Vi har inviteret 100 medlemmer fra vore søsterforeninger i Vestindien som gæster i danske hjem.

Så snart vi ved, om invitationen er accepteret, vil der blive nedsat et udvalg til planlægning af arrangementet, som gerne skulle blive en yderligere manifestation af venskabet mellem Vestindien og Danmark.

FREMTIDIGE REJSER TIL V.I. vil ikke blive baseret på privat indkvartering, men på hotelindkvartering. Dog bemærkes, at de rejsedeltagere, som modtager private invitationer, ikke skal deltage i hoteludgifterne.

En undersøgelse af hotelmuligheder blev foretaget på St. Croix af kaptajn Emil Lassen, prokurist Axel Hendil og Einar Kirk.

4 af de hoteller, man forhandlede med, var særdeles positivt indstillet på betingelse af, at opholdet arrangeres uden for den egentlige amerikanske turistsæson.

I så fald var de villige til at yde meget betydelige reduktioner i pensionsprisen, der omfatter ophold samt 2 måltider om dagen.

FORFATTEREN, REDAKTØR ERNST MENTZE, som deltog i foreningens rejse, er kendt på øerne for sin interesse for Vestindien, som har resulteret i udgivelsen af flere historiske bøger om den tidligere danske koloni.

Under opholdet blev Ernst Mentze hædret af "St. Thomas Historical Trust" og "St. Croix Landmarks Society".

Lederen af Museet Whim Greathouse, M. Walter Lewisohn overrakte på de 2 selskabers vegne et dokument, der udtalte påskønnelse af Mentzes forfatterskab, samt forskellige gaver, bl.a. et fornemt billede af en af de værdifulde gamle bygninger på St. Croix taget af den berømte fotograf Henle og signeret af denne.

"SUKKER OG ROM". Bogen er nu under fremstilling.

Det er blevet vedtaget at forsyne den med et engelsk resumé.

De medlemmer, som endnu ikke har afgivet bestilling, kan nå det endnu ved skriftlig henvendelse til foreningen.

Det bemærkes, at medlemmerne kan erhverve den meget fine publikation til forlagspris.

Bogladeprisen anslås til ca. 70 kr.

NYTÅRSPUBLIKATION. Bestyrelsen overvejer udsendelse af en særdeles interessant og aktuel bog om det tidligere Dansk Vestindien. Men nærmere herom vil fremkomme i en senere udsendelse.

TAK FRA MØDEUDVALGET

På foreningens vegne vil jeg her rette en tak til de søde damer, som var så venlige at yde en indsats ved vagttjenesten i forbindelse med udstillingen på Københavns rådhus.

Damernes præcise og elskværdige optræden var med til at gøre udstillingen til en succes.

Richardt Larsen

Fra Saint Croix Friends of Denmark Society har vi modtaget et hjerteligt lykønskingsbrev samt et meget smukt kalligraferet dokument, tegnet af Harry Neumann. Det lyder:

Saint Croix Friends of Denmark Society We send our best wishes to all our Friends of the Danish West Indian Society on your 50 th Anniversary

15. June, 1967

Byron A. Case
President

St. Croix Landmarks Society Publikation

"Romantic History of St. Croix" af Florence Lewisohn.

En meget interessant og levende bog med mange illustrationer.

Pris: 2 dollars + porto. Bogen kan bestilles ved skriftlig henvendelse til foreningen.

NYE MEDLEMMER:

Civiling.Tage Andreas Buntzen	Østerbro 39, Slagelse
Fuldmægtig Karl Andreas Larsen & Frue	Padborgvej 39, Rødovre.
Gymnasieelev Henrik Kaas	Steenstrups Allé 15, V.
Fru kontorchef Elisabet Kaas	"
Lægesekretær, frk. Vibeke Friis Andersen	Arendalsgade 7, V., Ø.
Husholdningslærerinde, frk. Karen Sørensen	Østerbrogade 85, 1jl. 80, Ø.
Cand jur. Eggert Helwich	Strandvænget 3, Ø.
Translatør Mogens Kunst	Møllekrogen 11, Lyngby.
Malerinde, fru Maria Haagen- Müller	Kjædemosehuset, Tibirke-lunde pr. Tisvildeleje.
Kontorchef Otto Georg Jordan	Brannersvej 13, Charl.
Overlærer Poul Sigersen Nielsen	Østerdalsgade 8, II, S.
Damefrisør Per Knudsen	Tværleddet 26, Bagsværd
Major Knud Aage Lambert-Jensen	Stjernestok 2, Kastellet, Ø.
Fru Agnete Thrane f. Colberg	Ladefyldvej 5, Hvidovre.
Fru grosserer Suzanne Witt, f. v. Bauditz	Peder Lykkesvej 54, III, S.
Grosserer Svend Witt	" "
Stewardesse, frk. Grete Brandt	Dalmosevej 7, I., NV.
Hr. Jens Peter Hee	Tranebærvej 4, Brabrand
Hr. Birger Felix-Petersen	Webersgade 5, II., Ø.
Laboratorieassistent, frk. Ingeborg Petersen	Roarsvej 26, II., F.
Stewardess, frk. Gyrithe Andersen	Kastelsvej 1, III, Ø.
Stewardess, frk. Tove Rasmussen	Wittenberggade 21, III, S.
Fru Birte Nyholm	Falkonervænget 23, V.
Flynavigatør Bent Tranekær	Hollandervænget 25, Dragør.
Hr. Valdemar Wulff og frue	Box 992, Chr.sted, St.Croix V.I. 00820 U.S.A.

FORENINGSAADRESSER.

Formand:

Arkitekt m.a.a. Einar Kirk, Falkonerallé 15, København F,
tlf. FA 2263 (sikrest 18,30-20,00) evt. 11 63 01.

Kasserer:

Aug. Knoblauch, Lundtoftegade 115, Kbh. N.
Tlf. ÆG 9368 (giro 52019)

Museumsudvalget:

Museumsinspektør Steffen Linvald, Skovsnovedvej 39,
Chl., Tlf. OR 7668 - HI 773.

Udstillingsudvalget:

Vicestadsarkitekt m.a.a. Frode Jørgensen,
Frederiksholms Kanal 18, Kbh. K. Tlf. BY 3000 - 116300.

Rejseudvalget:

Prokurist Axel Hendil, Langagervej 43, Kbh. Valby. Tlf. 304575.

Bogudvalget:

Foreningens Formand.

Mødeudvalget:

Arkitekt, bladtegner Holger Philipsen, Kildeskovvej 40,
Gentofte. Tlf. GE 5782.

Medlemsudvalget:

Aktuar, frk. Eva Ganneskov, Koldinggade 1,
Kbh. Ø. Tlf. ØB 1773 y.

Foreningens sekretær:

Fru A.Zieler, Ø. Farimagsgade 77, Kbh. Ø. Tlf. TR 526.

Public Relation:

Direktør Kaj A.Petersen. Tlf. 140302.

Informationsudvalget:

Forfatteren, redaktør Ernst Mentze, "Gule Hus",
Tystrup pr. Fuglebjerg. Tlf. Kongskilde 224 - CE 7575.